

Salmonellarahastotyöryhmä, 3.kokous

Aihe: Korvausjärjestelmä ja maksut

Aika: 10.10.2023 klo 13-16

Paikka: Maa- ja metsätalousministeriö, Hallituskatu 3-5, neuvotteluhuone Savotta, Teams

Osanottajat: Minna-Mari Kaila, MMM, pj (paikalla, etänä)
Kajsa Hakulin, MMM, varapj (paikalla, läsnä)
Juha Keski-Koukkari, MMM, siht. (paikalla, läsnä)
Jyri Inha, VM, jäsen (paikalla, läsnä)
Veli-Pekka Hautamäki, OM, jäsen (paikalla, etänä)
Valpuri Tarkka, OM, varajäsen (paikalla, etänä)
Saara Meurasalo, MMM, jäsen (paikalla, läsnä)
Esko Leinonen, Ruokavirasto (paikalla, etänä)
Virpi Myllykoski, Ruokavirasto, varajäsen (paikalla, etänä)
Jaakko Kohtala, Elintarviketeollisuusliitto ry, jäsen (paikalla, etänä)
Juha Levonen, Elintarviketeollisuusliitto ry, varajäsen (paikalla, läsnä)
Martti Hassila, Elintarviketeollisuusliitto ry, varajäsen (paikalla, etänä)
Henna Paija, Suomen Teurastamoyrittäjät ry, jäsen (paikalla, etänä)
Kaarin Knuuttila, Suomen Teurastamoyrittäjät ry, varajäsen (paikalla, etänä)
Jonas Laxåback, SLC, jäsen (paikalla, etänä)
Christoffer Ingo, SLC, varajäsen (paikalla, etänä)
Kati Näsärö, Suomen Sikayrittäjät ry, jäsen (paikalla, etänä)
Timo Heikkilä, Suomen Sikayrittäjät ry, varajäsen (paikalla, etänä)
Mari Lukkariniemi, MTK, jäsen (paikalla, läsnä)
Juha Lappalainen, MTK, varajäsen (paikalla, etänä)
Johanna Wallius, MMM, asiantuntija (paikalla, läsnä)
Eveliina Palonen, MMM, asiantuntija (paikalla, etänä)
Joel Jurkola, MMM, asiantuntija (paikalla, etänä)

1. Kokouksen aloittaminen ja järjestäytyminen

Minna-Mari Kaila kokouksen puheenjohtajana aloitti kokouksen klo 13.00.

Todettiin, että kokouksen aiheena ovat erityisesti maksut ja maksujen kerääminen, joiden osalta tarkoituksena käydä läpi alustukset seuraavista aiheista: Laskelma alkutuottajilta kerättävistä maksuista eri skenaarioilla (Jarkko Niemi, LUKE); Veroluonteisten maksujen kerääminen: yleiset periaatteet ja salmonellavahinkoihin liittyviä maksuja koskevat sääntelytarpeet (Juha Keski-Koukkari, MMM); Käytännön näkökulmia maksujen keräämiseen (Esko Leinonen, Ruokavirasto).

2. Laskelma alkutuottajilta kerättävistä maksuista eri skenaarioilla (Jarkko Niemi, LUKE)

Käytiin keskustelua **Jarkko Niemen** alustuksen pohjalta laskelmasta alkutuottajilta kerättävistä maksuista eri skenaarioilla, jotka perustuivat Luonnonvarakeskuksen Jarkko Niemen ja **Katriina Heinolan** helmi-maaliskuussa 2023 maa- ja metsätalousministeriön toimeksiannosta laatimaan selvitykseen. Todettiin, että selvityksessä kerätyt tulokset ovat alustavia kuitenkin siten, että suuruusluokka on varmastikin noin oikein.

Jaakko Kohtala: Käytiin keskustelua siitä, mistä euromääräiset vakuutusmaksut kokonaisuutena muodostuvat.

Jarkko Niemi: Toi esiin, että omavastuuta ei ole mukana esitetyissä laskelmissa vakuutusmaksuista.

Jaakko Kohtala: Toi esiin, että laskelmissa olisi mahdollisesti syytä huomioida myös 20-25 % omavastuuosuus, mikä edellä todetuin tavoin nyt esitetyissä laskelmissa on päätetty jättää laskelmien ulkopuolelle.

Jarkko Niemi: Toi esiin, että kustannustason osalta on vielä hieman epäselviä asioita, jotka liittyvät mahdollisesti myös omavastuuosuuksiin sekä muihin tekijöihin.

Mari Lukkariniemi: Käytiin keskustelua siitä, mitä Pohdintaa –kalvolla esitetty kohta: ”Vakiokorvaus euroa/sikapaikka saneeraukseen riippuen siitä, mitä eläimille tehdään?”, pitää sisällään.

Jarkko Niemi: Toi esiin, että kohdalla viitataan kysymykseen siitä, joudutaanko siat lopettamaan vai selvittääkö muilla keinoin.

Mari Lukkariniemi: Käytiin keskustelua siitä, miten usein voidaan päätyä tilanteeseen, jossa eläimiä ei olisi jouduttu lopettamaan.

Jarkko Niemi: Vastauksena edelliseen puheenvuoroon tuotiin esimerkin omaisesti esiin, että on olemassa tapauksia, joissa tila on saneerattu siten, että vain pieni määrä eläimiä on jouduttu lopettamaan. Korosti sitä, että salmonellatapauksen esiintulo tilalla ei automaattisesti tarkoita sitä, että kaikki eläimet joudutaan lopettamaan.

Mari Lukkariniemi: Viittasi myös tilan olosuhteisiin tekijöinä, jotka todennäköisesti vaikuttavat siihen, mitä salmonellavahinkotapauksissa tiloilla tulee tehdä.

Jarkko Niemi: Jatko keskustelua aiheesta todeten, että myös eläintyyppillä on vaikutusta siihen, mitä näissä salmonellavahinkotapauksissa tiloilla joudutaan käytännössä tekemään.

Jyri Inha: Keskusteltiin Mistä vahingot koostuvat –kalvon perusteella erityisesti siitä, että miten vahinkojen määrällinen volatiliteetti painottuu näiden sikatilojen kohtaamien eri salmonellaperäisten vahinkotyyppien välillä ja siitä, mikä on se vahinkotyyppi, mihin rahaston tulisi keskeisesti vastata.

Todettiin, että jatkovalmistelussa saattaisi olla perusteltua selvittää kansainvälisten mallien ohella jo tunnistettuja ja tiedossa olevia lähestymistapamalleja. Katsottiin myös tärkeäksi määrittää perusvahinkotapahtuma, mitä kautta todennäköisesti on myös lopulta määriteltävissä ne kysymykset, johon nyt laadittavalla lainsäädännöllä aiotusti perustettavan rahastoratkaisun tulisi vastata. Lisäksi

todettiin, että tekemällä selvitys vahinkojen keskimääräisestä toteumasta voitaisiin paremmin kohdentaa rahaston toimintaa ja sitä, mitä tilanteita rahaston tulisi lakiperusteisesti korvata.

Todettiin, että lainsäädäntöratkaisussa keskeistä on määrittää järjestelmän toiminnan oikea kohdentaminen sekä perustettavan järjestelmän rahoituspotentiali sekä se, millaiset tilanteet määritellään korvattaviksi vahinkotapahtumiksi. Tältä osin olisi selvitettävä myös mitä tämä tarkoittaisi omavastuun ja valtionosuuden osalta, nämä kysymykset olisivat paremmin selvitettävissä, kun olisi etukäteen tarkasteltu tyyppitapauksia korvaustilanteille ja korvausmäärille.

Pidettiin vakuutusjärjestelmien mahdollisena riskinä sitä, että korvattavien tilanteiden määrä voi kasvaa hallitsemattomasti, jos rahastosta lakiperusteisesti korvattavien vahinkotapahtumien määritelmät jäävät lakitekstissä liian monitahoisiksi.

Jarkko Niemi: Keskusteltiin siitä, että alustuksessa esitetyissä luvuissa keskeytyskatteen osuus olisi ennakkoidusti stabiilein, kun taas saneerauksen kohdalla esitetyissä luvuissa saattaa esiintyä enemmän vaihtelua.

Juha Levonen: Toi esiin, että aikaisemmin, esimerkiksi 15-20 vuotta sitten sikatilojen salmonellavahinkotapauksissa päädyttiin yleensä lopettamaan kaikki tilan siat. Piti hyvänä nykykäytäntöä, jossa kaikkia tuotantoeläimiä ei lähtökohtaisesti lopeteta salmonellavahinkotapauksissa, mutta toi esiin, että myöskään säästämällä torjuntakustannuksissa ei välttämättä saada aikaan tarvittavia lopputulemia yksittäisillä tiloilla. Tältä osin piti mahdollisena, että jos yksittäistapauksissa tiloilla salmonellavahinkoihin ei puututa riittävällä tavalla heti alkuun, saattaa seurauksena olla se, että salmonellavahinkotapahtuman aiheuttamat kustannukset muodostuvat suuremmiksi kuin tilanteessa, jossa tällaiseen vahinkotapahtumaan olisi puututtu riittävällä tavalla jo heti siinä tilanteessa, kun sikojen salmonellatartunnasta johtuva vahinkotapahtuma on havaittu tilalla.

Käytiin yleisluontoista keskustelua siitä, että esimerkiksi sikojen pitopaikka ja mahdollinen osastointi voivat vaikuttaa siihen, miten salmonella saadaan saneerattua pois tilalta. Keskusteltiin myös saneerauksen aiheuttamista kustannuksista. Keskusteltiin käytännössä tehdystä havainnosta, jonka mukaan toisinaan on vaikuttanut siltä, että sikatilayrittäjän käyttäessä siivousyritystä salmonellaneerauksen yhteydessä, vakuutusyhtiö on saattanut hyväksyä korvausvaatimuksia paremmin verrattuna tilanteisiin, joissa sikatilayrittäjä on itse hoitanut saneerauksen vaatiman puhdistuksen.

Mari Lukkariniemi: Edellä Jyri Inhankin kommenttiin viitaten toi näkemyksensä esiin, että päädyttäessä nyt aiotun korvausjärjestelmän osalta tehtävän lainsäädäntöratkaisun osalta malliin, jossa valtio tarjoaisi sikatilallisille perustettavan rahaston kautta niin sanotun perusturvamallin, voidaan siirtyä keskustelemaan siitä, missä määrin salmonellavahinkotapauksia on syytä korvata tästä valtion rahastosta ja mikä osuus vahinkotapahtumaa on syytä jättää vahingonkäräjien omalle vastuulle ja mahdollisesti vapaaehtoisen vakuutuksen kautta katettavaksi osuudeksi.

Jarkko Niemi: Keskusteltiin siitä, että salmonellavahinkotapauksissa saneeraus/pesukustannuksiin vaikuttaa kulloinkin kyseessä oleva serotyyppi ja se, mitä kautta salmonella tulee sikalaan, minkä osalta pidettiin mahdollisena, että salmonellavahinkotapauksissa salmonella leviää helposti koko tilalle.

Edellisten puheenvuorojen tapaan kiinnitettiin huomiota siihen, että käytännössä saadun vaikutelman mukaan salmonellavahinkotapauksissa sikatilallisten käyttämien siivousyritysten laskutettava työ hyväksytään yleensä sellaisenaan vahinkotapahtumasta aiheutuvaksi korvattavaksi vahingoksi,

kun taas maatalousyrittäjän vastatessa itse siivoustoimista, on maatalousyrittäjillä ollut vaikeuksia saada korvauksia tällaisista siivoustoimista aiheutuneista kustannuksista. Taloudellisten menetysten lisäksi maatalousyrittäjät ovat kokeneet, että heidän osaamistaan ei arvosteta, minkä lisäksi myös siivousyrietyksien toiminnassa ja osaamisessa saattaa olla eroja.

Eveliina Palonen: Keskusteltiin siitä, että vuonna 2021 voimaantulleella asetusmuutoksella pyrittiin huomioimaan pitopaikkojen erilaiset tilanteet aiempaa paremmin ja joustavoittamaan eläinten siirtoa koskevien poikkeuslupien saamista. Suomi esitteli salmonellavalvontaohjelmaan suunniteltuja muutoksia komissiolle ja muille jäsenmaille vuonna 2020. Tuolloin Suomelta kysyttiin, kuinka yleistä on, että pitopaikan salmonellasaneeraus voidaan tehdä ilman, että kaikki eläimet lopetetaan. Vastausta varten konsultoitiin ETT:ä, josta saatiin tieto, että noin 25 % yhdistelmä- ja emakkosikalosta saneerataan eläimiä säästäten.

Juha Levonen: Viitaten edellisissä puheenvuoroissa esiin nostettuihin kysymyksiin salmonellan siivoamisesta aiheutuvista kustannuksista, toi havaintona esiin, että salmonellan pesukustannukset voivat olla myös yllättävän suuria muihin salmonellavahinkotapauksista sikatilalliselle johtuviin kustannuksiin nähden. Tämä on voinut käytännössä johtaa eräänlaisiin myyjän markkinoihin siivoustyösten tarjotessa palveluitaan salmonellavahinkotapausten kohtaamille sikatilallisille, mistä aiheutuvia kustannuksia saattaisi osaltaan hillitä jonkinlainen ennakkollinen menetelmä korvausten maksamiselle.

Jaakko Kohtala: Keskusteltiin siitä, että saneerauskustannusten osalta voidaan tilastollisesti havaita vaihtelua emakkosikaloiden ja lihasikaloiden välillä tilanteissa, joissa em. sikalat päätetään saneerata täysin ja siten poistaa kaikki eläimet. Tältä osin on voitu tehdä ainakin alustavia havaintoja, että emakkotilan kustannukset jäisivät noin 20 prosenttiin ja lihasikaloiden osalta 30 prosenttiin hävitettyjen sikojen kokonaisarvosta. Jokaisessa haastavammassa saneeraustilanteessa saneerauskustannuksiin saattaa liittyä ainakin jossakin määrin avoimia kysymyksiä, minkä lisäksi myös sikalan rakenteisiin joudutaan yleensä investoimaan saneeraustilanteissa, mitkä ovat toisinaan jossain määrin ongelmia myös vakuutusyhtiöille.

Minna-Mari Kaila: Keskusteltiin edelliseen puheenvuoroon liittyen siitä, että vakuutusyhtiöille asian tekee vaikeaksi se, että lopulta vahinkotapahtumat eivät ole toistensa kanssa koskaan täysin identtisiä.

Martti Hassila: Keskusteltiin siitä, että myös se, onko kyseessä uusi vai vanhempi sikatila saattaa vaikuttaa siihen, millaisiin toimenpiteisiin salmonellavahinkotapauksen kohtaamalla tilalla on ryhdyttävä ja onko esimerkiksi koko sikala purettava vai selvittääkö pienemmällä muutoksilla, mitä aihetta on sivuttu myös puheenvuoroissa edellä.

Tuotiin esiin, että aiotussa lainsäädäntöratkaisussa on määriteltävä ne tilanteet, joissa eri saneeraustoimenpiteet ovat perusteltuja ja missä tilanteissa voidaan selvittää muilla toimenpiteillä. Keskusteltiin myös siitä, että joissakin tilanteissa voi olla sikatilan toiminnan jatkamisen sijaan taloudellisesti parempi ratkaisu ainoastaan pestä ja desinfioida sikala ja jättää se tämän jälkeen tyhjilleen. Katsottiin, että nyt aiotussa lainsäädäntöratkaisussa tulisi selvittää, mikä myös edellä mainitussa tilan siivoamisen ja tyhjilleen jättämisen tilanteessa olisi yhtäältä valtion osuus ja toisaalta vapaaehtoisten vakuutusten kautta katettavaksi jäävä osuus.

Minna-Mari Kaila: Keskusteltiin tilanteen haasteellisuudesta, jos nykytilannettakaan ei voida pitää täysin selkeänä sekä siitä, että työryhmän työssä on vielä monia muitakin tarkasteltavia ja selvitetäviä asioita, minkä jälkeen siirryttiin kokouksen asialistalla seuraavaan kohtaan.

3. Veroluonteisten maksujen kerääminen: yleiset periaatteet ja salmonellavahinkoihin liittyviä maksuja koskevat sääntelytarpeet (Juha Keski-Koukkari)

Lähdettiin **Juha Keski-Koukkarin** alustukseen perustuen avaamaan keskustelua valtion perimien verojen ja maksujen eroista sekä tarkasteltiin aiotusti perustettavaa rahastoa koskevia pykäläkohtaisia kysymyksiä.

Mari Lukkariniemi: Keskusteltiin tarpeesta huomioida eri sikalatyyppit kirjattaessa maksu/verovelvollisuudesta lainsäädäntöteitse perustettavaa rahastoa koskeviin pykäliin. Viitattiin sikalatyyppien erojen osalta esimerkkinä eroihin mm. emakkosikaloiden ja lihasikaloiden osalta, jotka tulisi maksu/verovelvollisuudesta ja sen määrästä säädettävissä lainkohdissa huomioida.

Juha Levonen: Jatkettiin keskustelua erilaisista sikalatyypeistä (mm. emakkosikalat, yhdistelmäskalot, lihasikalat, välikasvattamot). Toi esiin, että sikaloitten maksu/verovelvollisuutta aiotusti perustettavaan rahastoon ei tulisi lainsäädännössä sitoa esimerkiksi prosenttiin tai promilleen hinnasta pitäen mahdollisena sitä, että tällainen järjestelmä voitaisiin kokea maksu/verovelvollisten piirissä vääräksi tai epäoikeudenmukaiseksi.

Jyri Inha: Keskusteltiin tarpeesta täsmentää ja löytää konkretiaa sille maksu/veronkantoperusteelle, jonka mukaisesti rahastoon nähden maksu/verovelvolliset olisivat velvollisia suorittamaan rahastoon euromääräisiä suorituksia. Keskusteltiin esimerkinomaisesti maksujen ja verojen erosta, joiden osalta maksujen tunnusomaisena piirteenä nostettiin esiin erityisesti suoriteperusteisuus (ja samalla vastikkeellisuus). Todettiin, että rahaston osalta lainsäädännössä tulisi mahdollisimman tarkkaan määritellä ja yksilöidä se, mitä tarkoitusta varten rahaa kerätään rahastoon. Jatkona tälle keskustelulle todettiin, että kun rahaston toimintatapa ja funktio on tarkasti määritelty lainsäädäntötyössä, voidaan lähestyä paremmin kysymystä rahaston rahoitusmallista ja siis siitä, miten rahaston toiminta käytännössä rahoitetaan. Käytiin keskustelua siitä, että määrittelemällä rahoitusmalli mahdollisimman tarkkaan voidaan myös paremmin lähestyä kysymystä siitä, onko rahastoon kerättäviä rahaluonteisia suorituksia pidettävä lainsäädäntönäkökulmasta maksuina vai veroina. Keskusteltiin myös siitä, että maksujen tai verojen keräämisperusteen lisäksi lainsäädännössä tulisi määrittellä tarkkarajaisesti myös korvausten kohdentamistilanteet, eli toisin sanoen myös rahastokorvaukseen oikeuttavat vahinkotapahtumat.

Kajsa Hakulin: Jatkettiin keskustelua siitä, nähdäänkö perustelluksi, että laadittavassa lainsäädännössä rahastoon maksu/verovelvollisten osalta huomioitaisiin erityyppiset sikalat siten, että erityyppisille sikaloille voitaisiin asettaa erilaiset maksu/verovelvoitteet. Todettiin, että emakkosikalane saneeraus on lähtökohtaisesti aina kalliimpaa kuin lihasikalane saneeraus, koska emakkosikalane sykli on pidempi. Lihasikala ei kuitenkaan voi toimia ilman emakkosikalane saattavia salmonellavapaita porsaita ja siksi ei ole itsestään selvää, että lihasikalane voitaisiin periä alhaisempia maksuja.

Johanna Wallius: Alustukseen viitaten keskusteltiin siitä, että pykälädioista käyvät melko hyvin ilmi ne seikat, joihin maa- ja metsätalousministeriön näkemyksen mukaan työryhmän työssä ja muutoinkin olisi vielä syytä löytää vastaukset. Todettiin, että esimerkiksi valtion ympäristövahinkorahastoon kerätään veronluonteisia maksuja, mitä voidaan pitää perusteltuna esimerkiksi siitä näkökulmasta, että vahingonaiheuttajat voivat toisinaan jäädä tuntemattomiksi. Muiden rahastomallien nähtiin osaltaan puoltavan vastaavaa valintaa myös nyt aiotusti perustettavan salmonellavahinkorahaston rahoitusmallin osalta. Todettiin, että veroista pitää lähtökohtaisesti säätää laissa, minkä johdosta muutokset kerättävien veroluonteisten maksujen määriin edellyttävät vastaavasti aina lakimuutosta. Todettiin, että salmonellavahinkorahaston rahoitusmallin osalta on rahastoon maksu/verovelvollisten sekä maksun/veron määrän lisäksi ratkaistava myös muita kysymyksiä, kuten valtion budjetin rooli yhtenä kysymyksenä.

Jyri Inha: Jatkettiin keskustelua valtion vastuusta ja roolista sekä tarpeesta vielä tarkemmin määrittää mm. rahaston toiminta- ja rahoitusmallia ennen varsinaiseen lainsäädännön kirjoitustyöhön siirtymistä. Todettiin, että rahaston korvausmäärien osalta saattaa käytännössä esiintyä vuosikohtaisesti jonkin verran vaihtelua, minkä vuoksi rahastoa lainsäädäntöteitse perustettaessa on selvitetävä myös mahdolliset budjettisiirtotarpeet.

Minna-Mari Kaila: Keskusteltiin siitä, että jos rahastoon kerättävistä maksujen/verojen määristä on lähtökohtaisesti säädettävä lailla, kuten asiakohdassa on tullut ilmi, niin tämän mallin haasteeksi saattaa muodostua rahaston hitaampi reagointikyky muuttuviin olosuhteisiin kuin tilanteessa, jossa kyseisistä veroista/maksuista olisi katsottu voitavan säätää esimerkiksi asetuksella.

4. Käytännön näkökulmia maksujen keräämiseen (Esko Leinonen)

Käytiin **Esko Leinosen** alustukseen perustuen keskustelua käytännön näkökulmista rahastoon kerättäviin maksuihin liittyen, jonka osalta Ruokavirastolle on aiottu keskeistä roolia rahaston maksunkantoviranomaisena. Keskusteltiin siitä, että Ruokavirastolla on jo olemassa malli siitä, miten maksuja voidaan kerätä. Todettiin, että työryhmän työssä ja muutoinkin tulisi Ruokaviraston näkemyksen mukaan huomioida, että sikatiloja on monenlaisia, mihin liittyen tulee myös laadittavassa lainsäädännössä määritellä, mikä on maksun/veronkantoperuste, eli toisin sanoen, mihin tekijään perustuen rahastoon kerättäisiin kyseisiä rahaluonteisia suorituksia ja voiko maksun/veronkantoperusteena olla esimerkiksi tietty euroihin perustuva senttimäärä per teurastettu lihakilo.

5. Yleiskeskustelua maksuista ja maksujen keräämisestä

Minna-Mari Kaila: Lähdettiin keskustelemaan työryhmän tuleville kokouksille asetetuista sisällöllisistä tavoitteista ja aihepiireistä ja erityisesti seuraavasta kokouksesta 30.10.2023, jonka aiheena on maksut ja maksujen keräämisjärjestelmä.

Mari Lukkariniemi: Avattiin keskustelua siitä, mikä mahdollisesti olisi pienteurastamojen tämänhetkinen ajatus maksujen/verojen nyt aiotusta keräämismallista.

Henna Paija: Toi esiin, että pienteurastamojen näkemyksen mukaan maksun/veronkantoperusteen tulisi olla tasavertainen ja lähtökohtaisesti perustua sikatilan kilo- tai kappaleperusteisesti lasketuun tuotantomäärään.

Kajsa Hakulin: Todettiin, että seuraavan kokouksen (30.10.2023) aihepiiriin liittyen on pyydetty alustukset Jaakko Kohtalta, Juha Levoselta ja Martti Hassilalta, joiden pohjalta voidaan tulevassa kokouksessa myös jatkaa keskustelua korvauksista.

Mari Lukkariniemi: Korosti, että kynnyskysymyksenä eri tahoille tällä hetkellä todennäköisesti näytätty ainakin se, minkä tyyppisiä vahinkotapahtumia rahaston osalta laadittavassa lainsäädännössä päätetään lähteä määritelmällisesti korvaamaan ja myös se, mitkä tahot määritellään korvaukseen oikeutetuiksi tahoiksi.

6. Muut asiat

Kajsa Hakulin: Keskusteltiin lisäkokousten tarpeesta työryhmän työlle ja ehdotuksista näiden kokousten pitoajankohdiksi.

Jaakko Kohtala: Jatkettiin keskustelua siitä, missä määrin valtion ja toisaalta vakuutusyhtiöiden tulisi pyrkiä tarjoamaan taloudellista turvaa sikatiloille käytännössä ilmi tulevia salmonellavahinkotapauksia varten.

Minna-Mari Kaila: Todettiin, että edellä viitattua aihepiiriä ja kysymystä siitä, missä määrin valtion tulisi osallistua nyt aiotusti perustettavan rahaston kautta salmonellavahinkotapausten korvaamiseen ja toisaalta, missä määrin riskiä voidaan jättää vapaaehtoisilla vakuutuksilla katettavaksi, on käsitelty myös edellisessä työryhmän kokouksessa.

Jyri Inha: Pidettiin mahdollisena, että vakuutuslaitosten intressi ja halukkuus tarjota vakuutuksia sikatilojen salmonellavahinkotapauksia varten ei välttämättä kata kovin pitkälle.

Henna Paija: Kannatti ajatusta siitä, että sellaisille sikatiloille voitaisiin asettaa pienempi maksu/verovelvoite, jotka selvästi panostavat toimintaansa, kuten tilan bioturvaan.

Kajsa Hakulin: Toi esiin, että maa- ja metsätalousministeriössä ei ole ainakaan toistaiseksi havaittu vakuutusyhtiöiden kanssa käydyissä keskusteluissa selvää kiinnostusta tarjota vakuutuksia sikatilojen salmonellavahinkotapauksia varten.

Juha Levonen: Toi esiin edustamansa tahon havaintona, että vakuutusyhtiöiden taholla on viime aikoina saattanut herätä varovaista kiinnostusta tällaisten vakuutusten tarjoamiseen.

Minna-Mari Kaila: Piti tärkeänä, että vakuutusyhtiöiden selkeä kiinnostus (tai jopa sitoutuminen) vakuutusten tarjoamiseen on selvítettävä, mikäli rahastomallissa huomioidaan tilojen mahdollisuus vapaaehtoisten vakuutusten ottamiseen.

Jyri Inha: Toi esiin yhtenä mahdollisuutena vakuutusyhtiöiden kiinnostuneisuuden selvittämiseksi kuulla vakuutusyhtiöitä työryhmässä tarkoituksin erityisesti selvittää millaisia vakuutuksia vakuutusyhtiöt olisivat kiinnostuneita tälle alalle tarjoamaan.

Kajsa Hakulin: Toi esiin, että vakuutusyhtiöitä voitaisiin pyytää kuultavaksi työryhmän työlle mahdollisesti osoitettavissa lisäkokouksissa.

Minna-Mari Kaila: Kannatti ajatusta vakuutusyhtiöiden kuulemisesta.

7. Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 14.36